

Сабира Сталберг

Миранда

Lecti book studio

Глава 1

Казвам се Сара Миранда.
Харесвам името Сара,
но Миранда звучи странно.

Мама казва,
че Миранда е хубаво име.
— Моята баба се казваше така — разказва тя.
Баба беше добър човек.
Беше смела и много мила.

В училище всички ми викат Мира.
Мама и татко също ми казват Мира.
— По-късо е — казва татко — и по-лесно
за изговаряне.

Името Мира ми отива повече,
защото съм доста дребничка.
Предпочитам да ми викат Сара.
Но никой не иска да използва
истинското ми име.

Всъщност това няма голямо значение.
Никой не си говори с мен в училище
или вкъщи.

Живея с мама и татко.
Нямам нито сестра, нито брат.
Живеем на третия етаж в един блок.

Блокът е бял с жълти балкони.
Харесвам жълтото, но не и бялото.
Мисля, че е студен цвят.

Мама и татко рядко са си вкъщи.
Едва намират време да говорят с мен.
Вечно са на работа.
Имат магазин.
Той е отворен от рано сутрин
до късно вечер.

Понякога ходя в магазина.
Искам да си поговоря с мама или татко,
но не се получава.
В магазина постоянно има хора.

Магазинът е популярен
и много клиенти ходят в него,
за да купят нещо или просто да побъбрят.

— Скъпа, ще поговорим довечера —
казва мама.
Само че вечер не ѝ се говори.
Мама и татко са страшно уморени,
когато се приберат у дома.
Често съм сама.
И в училище съм сама.
Там никой не го е грижа за мен.

Не, това не е вярно.
Грижа ги е,
но само, за да се заяждат с мен.

Чакай малко.

Ако някой се интересува от някого,
кара ли се с този човек?

Не мисля.

Ако някой наистина го е грижа,
не се подиграва.

Да се интересуваш от някого
означава този човек да ти харесва.

В училище не ме харесват.

Момчетата крият учебниците ми.

Момичетата ми скубят косата.

Казват, че е забавно

и само се закачат.

Всеки ден трябва да си търся вещите.

Съвсем не е забавно в училище.

Искаш ли да бъда честна?

Страх ме е да ходя на училище.

Често не мога да си намеря учебниците,
химикалките или чантата.

Страх ме е и да се прибирам от училище.

Какво ще каже мама?

Вечно се чуди защо си губя нещата.

Не мога да спя.

Почти всеки ден ме боли главата.

Сутрин не искам да ставам.

Не искам и да ходя на училище.

Мисля, че се нарича тормоз.

Глава 2

Чета много.
Мама казва, че чета прекалено много.
Имам много книги.

Имам си и плюшено мече.
Мечо е единственият ми приятел.
Той никога не спори с мен,
но не казва и дума.

Мечо не може да ме защити от училището.
Не смея и да го взема,
защото не мога да го защитя.
Страхувам се,
че другите ще го наранят.

Днес е необикновен ден.
Цялото училище пътува с автобус.
Ще ходим на делфинариум.

В автобуса учителката ни
разказва за делфините.
— Делфинариумът е голяма сграда —
казва тя.
Вътре в сградата има басейн.
Басейнът е пълен с вода
и там живеят делфините.

— Как могат делфините да живеят във водата? — пита някой в автобуса.
— Нали са бозайници.

— Някои бозайници могат да живеят във водата.
Всъщност делфините живеят в морето.
Но някои делфини живеят в басейна в делфинариума.
Те харесват хората.
Правят номера за нас.
Обичат да правят номера —
обяснява учителката.

Не съм съвсем сигурна за това.
Мисля, че делфините правят номера,
защото им се налага.
Сигурно делфините изобщо
не харесват хора.
Хората ги държат в плен.

Влизаме в делфинариума.
Намирам най-хубавото място.
Седя на пейка съвсем близо до басейна.
Останалите отиват най-отзад,
защото не искат да седят с мен.
Пред мен не седи никой.
Виждам целия басейн
и почти мога да докосна делфините.

Делфините плуват до ръба на басейна.

Гледат ме и удрят с плавници.
Много са големи
и имат мили очи.

Делфините имат дупка
в средата на главата си.
Дишат през дупката.
Тя се затваря, когато се гмурнат.
Когато излязат на въздух,
дупката се отваря
и прави пуф!

Мисля, че делфините са красиви.
Гърбът им е сив, а коремът е бял.
Имат черни очи.

Делфините плуват бързо.
Скачат през обръчи.
Гонят се из басейна.

Ах, колко са забавни!

**Мира се страхува да ходи
на училище.
Един ден изгубва ключовете си.
Връща се в делфинариума,
за да ги намери.**

**Там се среща с делфина Миранда.
Последиците я изненадват.**

**Можеш да оцветиш
картинките в книжката.**

ISBN 978-619-192-121-8 (Хартиен носител)
ISBN 978-619-192-122-5 (PDF)
ISBN 978-619-192-162-1 (EPUB)